

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

XVIII. évfolyam | 2. szám | 2020. június

A Kápolnáért KSE közgyűlése – elnökségi tag választása

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület június első hétvégéjén tartotta meg közgyűlését. Kovács Ferenc, az egyesület elnöke beszámolt az elmúlt év eseményeiről. Kiemelte, hogy az egyesület szívesen támogatja a községi rendezvényeit, az egyesület sport szakosztályait, hisz ez az egyik fő célja. Martonfalvi Miklós az egyesület 2019. évet érintő kiadásairól, bevételeiről tájékoztatta a jelenlévőket, külön kiemelve a koncert pénzügyi tételeit. Györgyi János távollétében Gróf Gusztávné számolt be az ellenőrző bizottság tapasztalatairól, örömmel tájékoztatta a tagságot, hogy az egyesület gazdálkodásában a tavalyi évben sem találtak szabálytalanságot.

Miután a tagság elfogadta a 2019-es év pénzügyi beszámolóját és mérlegét, a 2020-as év terveit ismertette Kovács Ferenc, melyben a kápolna szigetelése, felújítása kapott legnagyobb hangsúlyt. Amennyiben a Műemlékvédelmi Felügyelőség engedélye megérkezik, megkezdődhetnek a munkálatok, s a koncertre már a szépen felújított kápolna fogadja a látogatókat. Az egyesület biztosítja a községi felépülő műfüves kispálya építéséhez szükséges önrészt is.

Morgós István a 2020-as munkaterv ismertetése közben kitért arra, hogy sajnos az Ossián a kialakult járványhelyzet miatt visszamondta a fellépést, helyettük a Rudán Joe Band lép fel. A Lord, a Dorothy, a Pokolgép és a Kárpátia biztos fellépői lesznek a fesztiválnak. Az egyesület köztéri hulladékgyűjtőket vásárolt a kápolna kör-

nyékére, kérte a tagságot, hogy segítsenek a leállításukban.

A 2020-as költségvetés elfogadása után elnökségi tag választására is sor került, a tagság Orbán Csongornak, a Teke Szakosztály vezetőjének szavazott bizalmat. Itt szeretnénk megköszönni az elnökségi tagságról leköszönő Némethné Finta Piroskának az elnökségben végzett lelkiismeretes munkáját.

Az egyesület által vásárolt kivetítő segíti a közös éneklést a templomban

Kovács Ferenc a közgyűlés végén megköszönte a tagságnak önzetlen munkáját, kérte, hogy továbbra is segítsék az elnökséget a sikeres koncertek lebonyolításában.

Gróf Lászlóné

TARTALOM

- A Kápolnáért KSE közgyűlése – elnökségi tag választása 1
- Önkormányzati hírek 2
- Célegyesben a Sitkei Víziközmű Társulat megszüntetésének kérelme 2–3
- Bizakodás 3
- Amit ők soha nem mondhatnak: Elballagtunk 4–5
- Lehet-e online a lelkipásztori szolgálat? 6
- A járvány idején sem állt meg az élet... 7
- Jóságlistából készült a farsangi fánk ... 7
- Útra keltek 8
- Kedves óvó néni, dadus néni! 8
- Óvodai pillanatképek 9
- MEGKÉRDEZTÜK – Mekkora kihívást jelent a digitális oktatás? 10–11
- Nőszemközt Pirivel 12
- A Spirit Hotel Thermal Spa superior 2019-es Év Dolgozója címének nyertesét, Kovácsné Papp Mónikát kérdeztük munkájáról, ambícióiról, terveiről 12
- „A mi időnkben...” 13
- Magas állami kitüntetés Nagy Gábornak 13–14
- Fájó emlék 15
- Tudósítás a 2020. évi sportversenyekről 15–16
- Az ötödik helyen végzett a sitkei tekecsapat az NB2-ben 16

Önkormányzati hírek

A veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 40/2020. (III. 11.) Korm. rendelet alapján a veszélyhelyzetben alkalmazni kell a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény (Kat.) 46. §-ának (4) bekezdését.

A Kat. idézett rendelkezése szerint veszélyhelyzetben a települési önkormányzat képviselő-testületének feladat- és hatáskörét a polgármester gyakorolja.

Március hónapban módosításra került a szociális ellátásokról szóló 4/2015 (II.10.) önkormányzati rendelet. A Sárvári Közös Önkormányzati Hivatal Gazdasági és Pénzügyi Irodája elkészítette a szociális étkeztetés intézményi térítési díjára vonatkozó javaslatát, mely alapján – figyelemmel a fent hivatkozott jogszabályi rendelkezésekre – az étkeztetés intézményi térítési díja egy ellátási napra vonatkozóan 944 Ft lehetne. Ez az összeg azonban az igénylők számára jelentős többletterhet jelentene, ezért a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. tv. 115. § (1) bekezdése alapján 650 Ft-ban került

megállapításra a szociális étkeztetés egy ellátási napra jutó intézményi térítési díja 2020. április 1-jétől. A szociális étkeztetésre nem jogosult személyek részére biztosított vendégebéd díja 2020. április 1-jétől 750 Ft/adag. Az emelést a nyersanyagok árának elmúlt hónapban történő ugrásszerű növekedése indokolta.

Sike Község Önkormányzata Varga Mária sitkei lakost a magyar népi díszítőművészeti alkotó tevékenységének elismeréseként a Népművészet Mestere díjra jelölte.

Sitke Község Önkormányzata mint a Nagysimonyi belterület 8/2 hrsz-ú kivett vízmű megnevezésű, természetben a Nagysimonyi, Kossuth u. 13. szám alatti 1264 m² területű ingatlan és a Nagysimonyi vízellátó rendszer 394/1000 eszmei hányadú tulajdonosa tulajdonosi hozzájárulását adta a Nagysimonyi vízellátó rendszer 2. sz. (B-3) jelű, 70 m talpmélységű kút Szakály László hidrogeológus VASIVÍZ ZRt. (9700 Szombathely, Rákóczi Ferenc utca 19.) megbízásából 2020/04/üv számú tervdokumentációja szerinti mélyítéséhez (továbbiakban: átalakítási munka) és a kapcsolódó vízjogi létesítési engedélyezési

A Hegyalja utca 5 évvel ezelőtt. Sajnos ma már sok rajta a kátyú.

kiadásához. Jelen tulajdonosi hozzájárulás alapján a VASIVÍZ ZRt. a kivitelezésére nem jogosult.

Sitke Község Önkormányzata 5 éves gazdasági ciklusprogramot fogadott el. A gazdasági program helyi szinten meghatározza mindazokat a célkitűzéseket és feladatokat, amelyek a helyi önkormányzat költségvetési lehetőségeivel összhangban, a helyi társadalmi, környezeti és gazdasági adottságok átfogó figyelembevételével a helyi önkormányzat által nyújtandó feladatok biztosítását, színvonalának javítását szolgálják.

A gazdasági program – a megyei területfejlesztési elképzelésekkel összhangban – kiemelten tartalmazza az egyes közszolgáltatások biz-

tosítására, színvonalának javítására vonatkozó fejlesztési elképzeléseket.

Sitke Község Önkormányzata májusban pályázatot nyújtott be az Magyar Falu Program keretében „Önkormányzati tulajdonban lévő út-/hídépítés/felújítás” című alprogram pályázati kiírására az alábbi pályázati célra.

Sitke Hegyalja utca burkolatának felújítása (Sitke 495, 518 hrsz.)

Sitke Község Önkormányzata a projekt költségét bruttó 29.997.831 Ft összeggel jóváhagyta. Az önkormányzat a pályázat útján bruttó 29.997.831 Ft vissza nem térítendő támogatást igényelt.

Vargáné Horváth Krisztina

Célegyenesben a Sitkei Víziközmű Társulat megszüntetésének kérelme

Éppen tíz éve annak, hogy 2010. április 14-én megalakult a Sitkei Víziközmű Társulat, és megkezdte működését. Célja a Sitke községben keletkező kommunális szennyvizek összegyűjtése, és a kiépítendő

tisztítóra történő rávezetését követő tisztítása volt. A 2011. áprilisában kezdődött csatornázás során 8667,5 méter szennyvízcsatorna-hálózat épült. A megépült szennyvíztisztító kapacitása 77,8 m³/nap.

A beruházás átadására 2012. június 8-án került sor, ekkor már 281 fizető tagja volt a társulatnak.

A beruházás ugyan már 2012-ben megvalósult, de a társulat pénzügye-

inek lezárása a felvett LTP-k miatt csak most vált lehetségessé. Nagy öröm számunkra, hogy kezdeti számításaink helyesnek bizonyultak, így pozitív eredménnyel zárhattunk. Emellé még párosult a lakosság viszonylag kedvező fizetési morálja, s az, hogy a hátralékok behajtásánál a sárvári hivatal munkatársai mindenben segítségünkre voltak. A fel nem vett, óvadékként kezelt hitelt sikerült jó hozamú államkötvénybe fektetnünk, ezért nagyon hálásak vagyunk a Raiffeisen Bank munkatársainak, akik szintén végig pozitívan álltak mellettünk. S nem utolsósorban voltak új belépők is, akikkel 2010-ben még nem számolhattunk, így záráskor 299 befizetővel rendelkezett társulatunk. Mindezeknek köszönhetően az Elszámoló Bizottság tagjainak hálás feladat jutott a végére, hisz a megmaradt 30 millió forint sorsáról kellett döntenie. Ez az összeg a faluban végzett beruházásra is felhasználható lett volna, de a bizottság tagjai úgy döntöttek, hogy inkább az érdekeltségi hozzájárulás összegét csökkenteni ingatlanoként 80000 Ft-tal. Ezt az összeget az ingatlantulajdonosok többsége már november végén fel is vette. Jelenleg 20 olyan ingatlan van,

mely után nem történt meg a visszafizetés, ugyanis többségüknek külföldi a tulajdonosa. Többségük olyan külföldi állampolgár tulajdonában volt, akiknek már nincs a tulajdonában az ingatlan, nem tudjuk, hol tartózkodnak. Kérjük, Sitke Község Önkormányzatánál jelentkezzenek azok a társulati tagok, akik még nem vették fel az érdekeltségi hozzájárulás mérsekléséből adódó túlfizetés összegét, hogy azt nekik is vissza tudjuk adni.

A társulat küldött közgyűlése 2020. január 30-án ülésezett utoljára. Ekkor fogadták el az Elszámoló Bizottság elnökének beszámolóját, a társulat 2019. évi beszámolóját, a végelszámolást záró mérlegét. Ezen az ülésen a Sitkei Víziközmű Társulat az elszámolási eljárást befejezte és az Elszámoló Bizottságot és az Ellenőrző Bizottságot a további munkavégzés alól felmentette. Végül a Küldöttgyűlés kérte a Szombathelyi Törvényszék Cégbíróságát, hogy a dr. Fodor Ferenc meghatalmazott ügyvéd útján beterjesztendő törlési kérelem alapján a Társulatot a cégjegyzékből törölje.

A társulat ülésének végén Kiss Tibor felhívta az önkormányzat figyelmét arra, hogy a megépített „művet” ne hagyják leamortizálódni, tegyenek

meg mindent a saját vagyon megőrzése érdekében. Továbbá kérte, hogy az önkormányzat, a jegyző igenis kötelezze a lakosságot a szennyvízhálózatra való rákötésre, hisz humán-egészségügyi szempontból rendkívül fontos az, hogy ne legyenek bizonytalan állapotú szennyvízgyűjtők, melyek a talajvizünket szennyezik. Tiszteletét fejezte ki a társulat volt elnöke és volt tagjai felé, hogy véghez tudták vinni ezt a beruházást.

Morgós István polgármester pedig úgy is mint a volt Elszámoló Bizottság elnöke megköszönte a jelenlévőknek – köztük Hangonyi Zoltánnak – a közel 10 évre visszanyúló munkát, és jókívánságait fejezte ki.

Martonfalvi Miklós pedig az Ellenőrző Bizottság elnökeként megköszönte az EB tagjainak munkáját, a Küldöttgyűlés tagjainak lelkiismeretes tevékenységét és lezárta az ülést.

Ezzel véget ért egy tíz éves korszak, melynek köszönhetően Sitke összkomfortossá vált. Köszönjük a lakosság türelmét, hozzáállását, hisz csak így valósulhatott meg ilyen zökkenőmentesen ez a beruházás, mely mindannyiunk kényelmét szolgálja.

Morgós István – polgármester

BIZAKODÁS

Felbukkant egy súlyos vírus a távoli Kínába.
Vándorútra tévedt gyorsan bajt hozni a világba.

Rejtőzködik ez a vírus, nem tudni ám merre jár.
Embereknek milliója megváltó csodára vár.

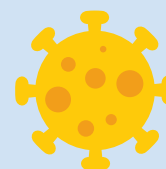
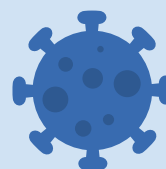
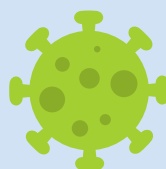
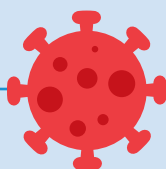
Gyalázatos ez a vírus, nincs ellene védelem,
az emberek többségében egyre nő a félelem.

Támad bizony ez a vírus, ijesztgetve ám nagyon.
Nem azt nézi, kinek mi van, szegénység, vagy nagy vagyon.

Egészséget most megvenni, reméljük, hogy nem lehet,
és a vírus emberek közt különbséget nem tehet.

Vizsgálják az egészségügy, hatalmas a feladat.
Kórház, orvos, nővér, mentős: egy legyen az akarat.

Bizony nagy a nyomás rajtuk, gyógyítani akarnak.
Menteni a menthetőt, véget vetni e bajnak.

Becsüljük meg végre őket, éjt, nappalt átdolgozzák.
A csüggedő embereket vigasztalva gondozzák.

Segítsük mi őket azzal, fegyelmezzetek leszünk.
Betartjuk ajánlásukat, utcára alig megyünk.

Ne hagyjuk el otthonunkat, így lesz luxus börtönünk.
A vírus, hogy ha meghátrál, közös lesz az örömünk.

A Teremtőt is arra kérjük, segítsen meg bennünket.
Megígérjük, hogy ezután védjük környezetünket.

Kerítsük be ezt a vírust, mint vadász a nagy vadat!
Virologus és gyógyszerész üzenjen neki hadat!

Linka Sándor, Szombathely, 2020. március 20.

Amit ők soha nem mondhatnak: Elballagtunk

Községünkben idén hét ifjú fejezte be középiskolai tanulmányait. Ők is, mint eddig minden tizenkettedikes, egyre többet foglalkoztak a ballagással, a szerenáddal, az érettségivel. Terveztetek. Aztán minden tervük csak terv maradt,

meg nem valósult álmom. Az élet mindent átírt. Négyen közülük vállalták, hogy leírják, miben változtatta meg életüket a koronavírus okozta rendkívüli helyzet, hogy készültek életük eddigi legnagyobb megmérettetésére – online.

BŐSZE LETÍCIA

Úgy vélem, minden diáktársam nevében kijelenthetem, hogy ez az év korántsem úgy alakult, ahogy azt eredetileg szeretttük volna. A ballagásoknak, szerenádoknak és banketteknek azzal a bizonyos végső tanulási hajrával együtt intettünk búcsút. Márciusban talán még mindnyájan abban reménykedtünk, hogy a kilátástalan helyzetre való tekintettel elmarad, vagy mondjuk későbbre toódik a vizsgáink időpontja. Sajnos ez azonban nem így alakult.

Az utolsó diák-hetek/hónapok ott-hon, a négy fal között teltek az igencsak ismeretlen, valamint kidolgozatlan online-oktatás keretein belül. A szociális közeg hihetetlenül hiányzott. Az érettségire való felkészülés pedig egyre inkább lehetetlennek tűnt. A hétköznapiaink rendszeressége felborult, olykor egymással ütközve tartották az óráinkat, számonkéréseinket, és az eredetileg reggel 8-tól délután 14:15-ig tartó oktatásunkat egy ugyancsak reggel 8-tól este 6-7 óráig tartó nyüglődés váltotta fel. Annak a bizonyos Z generációnak a szülötteként kijelenthetem, hogy néha azért nekünk is meggyűlt

a bajunk a programokkal, alkalmazásokkal, követelményekkel.

A szóbeli vizsgák eltörlése után sokan fellélegeztek, viszont legalább ugyanennyien lettek tanácstalanok és csalódottak is. A szóbeli számadás valakik számára mentőöv, kinek több, kinek kevesebb segítség. Mindenesetre a tantárgyankénti 20-20 tétel legalább a kezünkben volt. Nos, hadd ne részletezzem, milyen is szóbeli tételsorokkal ülni a kezében szóbeli vizsga nélkül. Tanulnunk nyilván ennek ellenére is kellett, én személy szerint felforgattam az egész szobámat.

4 évnyi füzetet és tankönyvet ástam elő, feladatsorokat nyomtattam ki, mindezzel törekedve arra, hogy kihozzam magamból a maximumot. A május pedig nagyon hamar érkezett. Nem csak az izgalom, a stressz, hanem sokkal inkább a szomorúság lett úrrá rajtam az első napon. Látni a társainkat, barátainkat, tanárainkat, akiket legszívesebben szanaszét ölelgettem volna, síráshoz közeli élmény volt. Mert nem tehettem. A másfél méter mindig közbeszólt. Csak tisztes távolból néztük egymást, és kívántunk szerencsét. Rendőrök figyeltek ránk az iskolaudvaron, ügyeletesek pedig az épületen belül. A tereméből kilépve mindenki maszkot viselt, folyamatos volt a kézfertőtlenítés. Igazából még leírni is nehéz a mondhatni szürreális körülményeket, hisz egyikünk sem így tervezte volna.

A rendszer mellett szólna... legalább már túl vagyunk minden. Ezennel a végzős évünk lezárult, nincs több vizsga, sem tanóra. Hanem a legnagyobb kérdés még csak most következik. Vajon, hogy alakulnak a felvételi pontjaink? Bár erre még konkrét válasz nem érkezett, reménykedve várakozunk. Innen is kívánok mindenkinek sok szerencsét, illetve kitartást a továbbiakban.

JECZÓ VIRÁG

Március 13-án, délután még úgy búcsúztunk el az osztálytársakkal, hogy hétfőn találkozunk. Hát nem így lett. Vasárnap este már tudtuk, hogy semmi sem úgy fog történni, ahogy mi azt elképzeltük. Az első hét a távoktatásban elég nehezen indult. Meg még 1-2 hét. Nekünk és a tanároknak is nehéz volt átállni az új rendszerre. Próbáltuk a lehető legtöbbet kihozni a helyzet adta lehetőségekből, segítettük egymást, ahogy csak tudtuk. Végül, ha nehezen is, de belerázódtunk. A legrosszabb az volt, hogy minden bizonytalan volt, és nem tudtuk, hogy mi lesz, hogy lesz. Sajnos a szokásos élmények, amiket minden végzős átél, elmaradtak.

Nekünk nem volt lehetőségünk az utolsó osztálykirándulásra, a szerenádra, a bankettra, az utolsó tanítási napra és legfőképp a ballagásra. Ezek a hagyományok a mi életünkben örökre hiányozni fognak és semmi sem tudja majd pótolni. Mikor kiderült, hogy csak írásbeli lesz, egyrészt jó is volt, meg nem is. A rossz az volt benne, hogy tudtuk, nincs lehetőségünk javítani a szóbelivel, ezért az írásbelit a legjobb tudásunk szerint kell megírunk. Viszont abból a szempontból jó volt, hogy a szóbeli terhe lekerült a vállunkról. Végül nem megszokott körülmények között, de ugyanolyan izgalommal május 4-én elindult a 2020-as érettségi. Az, hogy ilyen körülmények között mire voltunk képesek, május 29-én fog kiderülni.

Addig is csak izgulhatunk és reménykedhetünk a legjobbakban.

NÉMETH DORINA

Az érettségi vizsgák maszkban történtek. Elég furcsa helyzetbe csöppentünk. Úgy gondolom, hogy a vizsgák a helyzetre tekintettel voltak. Az otthoni felkészülés eleinte nehézkes volt, de online tartottuk a kapcsolatot tanárainkkal. Én ezt a helyzetet elég nehézkesen éltem meg, olyan pillanatokot vett el a vírus, amelyeket már sohasem tudunk átél-
ni. A külföldön élő családtagjaim sem tudtak hazajönni Magyarországra a

megbeszéltek szerint. A vezetői engedé-
lyemet sem tudtam megszerezni a vírus
miatt, de igyekeznek minél hamarabb
újraindítani a vezetést, hogy nehogy
kiessenek a tanulók a vezetési rutinból.
Jelen helyzetnek előbb-utóbb vége lesz
és visszaáll a rend.

SZALAI MÁRK

Amikor kitört a járvány, és bezártak a
sulik, nem tudtuk, hogy így most mi

lesz. Lassan kezdtünk páran elkényel-
mesedni, lazítani, és eleinte a felada-
tokat is csak nehézkesen kaptuk meg.
Ahány tanár, annyi platformon voltak a
feladatok és házik. És mikor már köze-
ledett a vizsgaidőszak, nem lehetett el-
dönteni, hogy most mi is lesz valójában.
A dilemma miatt meg csak kaptuk a be-
adandókat, nem győztük őket megcsi-
nálni, plusz még mellette készülünk fel
a vizsgákra. És bár lehet, hogy itthon ta-
nultunk, de sokkal többet vártak így el,
mind a rendes sulnapok alatt. A legna-
gyobb gond viszont az elmaradt ballagás
volt. Tanáraink és mi, diákok is nagyon
örültünk volna egy olyan napnak, mikor
ünnepi keretek között elbúcsúzhattunk
volna, de ez nem volt megszervezhető.
Nálunk ezért mindenki negatívan állt
hozza az érettségihez. Kevés volt már
az idő hátra, valamint a rendes tanórák
hiánya elég nagy problémát okozott, sok
kérdés válasz nélkül maradt. Én személy
szerint félve ugrottam neki, nem tud-
tam, mire számíthatok, mik kerülnek
bele azokba a feladatlapokba. De most
már megkönnyebbülve vagyunk túl raj-
ta, igaz, vegyes érzelmekkel, de legalább
egy új mérőföldkövet is elértünk.

INOKAI KRISZTINA

PÉNTEK ALEXANDRA

SZOLNOKI REBEKA

KEDVES „BALLAGÓK”!

Reméljük, hogy az elmúlt idő csak megerősített benne-
teket, s a célt, amit magatok elé tűztetek, még nagyobb
hittel, önbizalommal próbáljátok elérni.

Engedjétek meg, hogy egy Axl Rose-idézettel kíván-
junk a további életeitekhez sok szerencsét:

**TEDD, AMIT ÚGY ÉRZEL, TENNED KELL,
ARRA MENJ, AMERRE A SZÍVED TEREL,
HISZ IDŐD OLY' KEVÉS,
LÉGY HÁT A MAGAD URA, MÍG ÉLSZ.**

Lehet-e online a lelkipásztori szolgálat?

Most, amikor 10 héten át tartó kényszerű szünet után újra tarthatunk templomainkban nyilvános istentiszteleteket, a feltett kérdés, lelkészen és gyülekezeti tagokban egyaránt válaszra talál. Azaz pontosítva azt a kérdést is feltehetnénk: Lehet-e a keresztény gyülekezet online módon működő közösséggé? Mindazok, akik szenvedtek a személyes találkozások hiányától, akik vágytak a templomi közösségre, a személyes jelenlétre, a közös éneklésre, imádságra, erre a kérdésre jó eséllyel határozott nemmel felelnek. Nem, a keresztény hitünk személyes találkozások nélkül nem élhető meg a maga teljességében. A lelkészt a gyülekezet teszi lelkésszé, a gyülekezetet a lelkész személyes jelenlétével tartja össze, a hívek közössége pedig megerősít, vigasztal, megtart örömben és bánatban egyaránt.

Március közepén, amikor a templomaink bezárására kért miket egyházunk Püspöki Tanácsa, nagyon sok lelkész rögtön elkezdte áthelyezni szolgálatát az online térbe. Természetesen korábban is voltak már próbálkozások, akadtak olyan gyülekezetek, amelyeknek saját YouTube-csatornájuk volt, valamint olyan lelkészek, akik az egyházközösség honlapján hangzó vagy képes felvételekkel tették közzé istentiszteleti alkalmukat, hogy azok számára is elérhetőek legyenek, aki személyesen nem tudtak jelen lenni a vasárnapi istentiszteleten. Ám a kényszerű távolságtartás miatt egyre többen lettek, akik online tartottak áhítatokat, bibliaórákat, istentiszteleteket. Hirtelen megemelkedett az elérhető közvetítések száma, több csatornán válogathattak a hívek számukra ismerős vagy ismeretlen lelkészek megosztásai között. A kezdeti lelkesedést látva úgy tűnt, ezeken a csatornákon sokkal több emberhez eljut az evangélium, mint korábban. Azaz a vasárnapi templomlátogatók számának sokszorosa hallgatta az igehirdetéseket, egyházi műsorokat. Sőt olyanok is, akik korábban nem jártak templomba, nem tudtak vagy nem akartak részt venni az istentiszteleti alkalmakon, most különösebb erőfeszítés nélkül érthettek el igehirdetéseket, hallgathattak végig egyházi

Pethő-Udvardi Andrea az adventi gyertyagyújtáson

közvetítéseket. Majd számokban mérhetően a kezdeti lelkesedés alábbhagyott és talán mindnyájan belefáradtunk a csupán online kapcsolattartásba. Egyúttal pedig mindaz, amit az elmúlt hónapokban az egyházi élet területén megéltünk, oly sok kérdést vet fel, amelyek megválaszolása több hosszú okfejtés témája is lehetne. Csak néhány ezek közül: Vajon éppen azokhoz eljutott-e az üzenet, akik évtizedek óta egyes gyülekezetek oszlopos tagjai, legtöbbször idősek, ám nem rendelkeznek semmilyen online csatornával? Mennyiben más elmenni a templomba és ott a hívek közösségével átélteni egy istentiszteletet, mint a saját konyhánkban, főzés közben fél füllel belehallgatni egy számunkra ismeretlen lelkész igehirdetésébe? A 10 hét online szolgálat után elmaradnak-e gyülekezeti tagok vagy csatlakoznak-e újak, akik éppen az online térben lettek megszólíthatók?

Számos izgalmas kérdés, amelyek közül néhányra bizonyosan kapunk választ a következő hetekben. Az azonban 10 hét kényszerű szünet után már nem kérdés, szükség van-e közösségeinkre, fontos-e a személyes találkozás, a kapcsolattartás, közvetlen beszélgetés. A mai keresztények válasza éppen ugyanaz, mint 2000 évvel ezelőtt az első pünkösödöt átélő gyülekezeté: menjünk el és találkozzunk emberekkel, hogy beszéljünk nekik Krisztusról, alapítsunk közösségeket, ahol a tagok egymást hordozzák, erősítik, osztoznak örömben, bánatban. Mindezt pedig a Lélek hívására és a Lélek erejével.

Végül pedig néhány szó arról, hogyan végeztük lelkészi szolgálatunkat az elmúlt hetekben. A legfontosabb, hogy

egyetlen vasárnapi istentisztelet, igei szolgálat sem maradt el. A Sárvári Televízió munkatársainak köszönhetően vasárnaponként, 9.30-tól istentiszteleti alkalmakat követhették nyomon mind a sárvári, mind a környékbeli, így a sitkei evangélikusok is a Sárvári Televízió műsorán. Továbbá naponta jelentkezett az „Evangélikus igemorzsák” áhítataink felvételeivel. Mindezen tartalmak a Sárvári Televízió YouTube-csatornáján folyamatosan elérhetőek, visszanezhetőek. Az általunk, lelkészek által, saját itthoni, rendelkezésre álló eszközeinkkel rögzített istentiszteletek, áhítatok sokakhoz értek el, és reménység szerint, bár pótolni nem tudták a személyes találkozásokat, közösséget, de enyhítették a hiányt, lelki táplálékot nyújtottak.

Mindemellett a személyes találkozásokat online beszélgetésekkel kiváltva folytatódott a lelkészi munka. Kapcsolatban voltunk jegyespárokkal, keresztelőre készülő családokkal, presbiterekkel, és igyekeztünk megtalálni azt a csatornát, amin velük a leghatékonyabb volt a kommunikáció, kapcsolattartás.

Ebben az időszakban rengeteg kreativitásra, türelemre volt szükségünk, és mi is sokat tanultunk, ugyanakkor küszködtünk is, mindeközben pedig azért imádkoztunk, hogy a gondviselő Isten fordítsa jóra a mostani helyzetet. Hisszük, hogy ezt Ő meg tudja tenni.

Pünkösöd vasárnapján és a továbbiakban a szokott módon, hónap első vasárnapjain 11 órakor várjuk a sitkei testvéreket is templomunkba.

Pethő-Udvardi Andrea – evangélikus lelkész

A járvány idején sem állt meg az élet

SZORGOS KEZEK SZÉPÍTETTÉK KÖZTERÜLETEINKET

A MÁJUSFA ÁLLÍTÁS NEM MARADT EL IDÉN SEM – Sajnos a kitáncolására még nem volt lehetőség

AMI AZ ELŐZŐ SZÁMBÓL KIMARADT

Jóságlistából készült a farsangi fánk

A fánk sütésre érkező gyerekeket különös feladattal vártuk megérkezésükkor. El kellett mondaniuk, cselekedtek-e aznap valami jót, s ha

igen, jutalmul kimérhettek 100 gr lisztet a fánkhoz. Bár eleinte egy kicsit bátortalanok voltak, csakhamar egymást licitálták felül a jócsele-

kedetekkel. Így aztán hamar összegyűlt a kellő lisztmennyiség, melyből Éva néni ledagasztotta a fánkot. Persze a gyerekek segítettek az el-

készítésében is, s míg kisült vidám, játékos feladatokra is jutott idő.

Gróf Lászlóné

Útra keltek

Amikor beléptetek 3 évesen az óvoda ajtaján, idegenek voltunk egymás számára. Elkezdődött egy izgalmas, érdekes játék, a másik megismerése, a bizalom kiépítése, a szeretet útjainak erősítése.

Három-négy évig együtt halad az életünk, együtt sírunk, nevetünk, aztán mi maradunk, ti meg tovább léptek. Viszitek az emlékeiteket, a nevetéseket, a szívünk egy darabját magatokkal.

„A lélek birodalmában nem gyalogolhatsz más lámpásának fényében. Az enyémet nem adhatom neked, arra viszont megtaníthatlak, hogyan készíts lámpát magadnak. Jó utat!” – Anthony de Mello

Megtanítottuk nektek, ami a legfontosabb az életben: JÓK vagytok, így ahogy vagytok, képesek vagytok bármire, amire elszánjátok magatokat.

Kívánjuk nektek, hogy bízzatok magotokban, mindig legyen barát, aki segít a bajban, legyenek céljaitok, küzdjétek azok eléréséért! Maradjon meg bennetek a szeretet és a hála, örüljétek minden apróságnak, a hibákat pedig javítsátok ki bátran!

Köszönjük, hogy az elmúlt években szerezhetettük egymást.

A szívünk és az óvodánk ajtaja továbbra is nyitva áll előttetek.

Árvai Bence, Bejczy Lionel, Horváth Miksa, Kiss Réka, Lőrincz Márk, Soós Ferenc, Szilber Regina, Vass Iringó, Vass Rebeka.

Pataki Márta – tagóvoda vezető

Kedves óvó nénik, dadus néni!

Mindig azt hiszi az ember, hogy sohasem jön el, pedig most itt van az elválás. Még néhány kedves, baráti szó, tétova ölelés, aztán a könnyes búcsú.

Egy óvó néni pályája során gyakran találkozok apró hercegnőkkel és overallos szuperhősökkel, akik nem létező teával kínálják őt saját udvartartásuk etikettje szerint, vagy nem létező szörnyek veszélyére figyelmeztetik. Sokszor van dolga csigaházba bújó vagy épp ellen-

kezőleg, egésznap fecsegő, folyamatosan pörgő gyermekkel. Szorgalmasan, vagy épp olyanul, akit egy kicsit többet kell noszogatni. Szófogadóval, csendessel, önállóval, kis sündisznóval, megannyi különböző lélekkel. És mégis! Mégis azt láttuk az elmúlt években, hogy bármilyen gyermeket is sodort be az élet az óvodánk kapuján, ti egytől egyig szeretettel, türelemmel és megértéssel terelgettétek őket a helyes irányba. Megmutattátok, hogy az élet csupa lehetőség és kaland számukra.

Hogy milyen szép és érdekes akár csak egy szál vadvirág. Megtanítottátok, mi a becsület, a szeretet, a megbocsátás. Egy olyan értékrendet próbáltatok átadni nekik, amellyel még felnőttként is megállnák a helyüket a nagyvilágban.

Az óvó néni ott igyekszik a világ szebbé tételén, ahol a legfontosabb: a gyermekek között. Hol mesevárat épít mosolyból, szép szavakból, hol alma-ágot rajzol, de az biztos, hogy nyomot hagy az apró lelkekben.

Az óvó néni szívvel-lélekkel ott van a gyermekeinkkel, és nem mint kívülről álló, hanem velük együtt él, bizakodva szemléli gyermekeinket és elmondja, mi helyes, mi helytelen.

Hálásan köszönjük, hogy mindig segítő kezet nyújtva, közösen oldottuk meg a felmerülő problémákat és őszintén, tiszta szívvel osztottatok gyermekeink örömeiben is. A rengeteg emlék él és élni fog a szívükben, mely lehet, hogy az évek múlásával megkopik majd, de egy apró rezgés mindig emlékeztetni fogja őket rátok és az itt töltött évekre.

Köszönettel tartozunk nektek, hiszen ti raktátok le az alapjait annak a nagy útnak, amelyen hamarosan elindulnak.

Márti, Timi és Marianna néni! Köszönjük odaadót, segítőkészt, lelkiismeretes munkátokat, soha el nem fogyó türelmeteket és jókedveteket, a sok-sok vidám percet, meghitt pillanatot; ezt a 3-4 évet, és hogy egy ilyen jó csapatot hoztatok össze.

A búcsúzó óvodások és szüleik

Óvodai pillanatképek

Harcra készen

Játékkészítés

Megvédjük a várunk

Nőnapon a fiúk virággal, édességgel kedveskedtek a lányoknak.

MEGKÉRDEZTÜK – Mekkora kihívást jelent a digitális oktatás?

A koronavírus-járvány terjedése az oktatásra is hatással volt. A személyes érintkezések minimalizálása érdekében Magyarország Kormánya 2020. március 16-tól bevezette a tantermen kívüli digitális munkarendet. A gyerekek nem látogathatták az intézményeket. A hagyományos tantermi oktatás helyett otthon, az interneten keresztül sajátíthatták el az ismereteket. A digitális oktatás kihívást jelentett mindenkinek: pedagógusoknak, gyerekeknek, szülőknek egyaránt.

Az utóbbi hónapokban számtalan fórumon foglalkoztak már a témával, mi is kíváncsiak voltunk arra, hogy maguk az érintettek hogyan élték meg ezt a különleges helyzetet. Felkerestünk egy sitkei pedagógust, egy diákot és egy édesanyját, hogy mondják el nekünk tapasztalataikat.

Czupor Szilvia

KONDICS ERIKA

A Cellödömlki Városi Általános Iskola biológia-földrajz szakos tanára

– Mióta a pedagóguspályán van, élt-e már át valaha is hasonló helyzetet? Mennyire volt váratlan, hogy át kell térni a digitális oktatásra?

– Már 36 éve vagyok a pályán, de még soha nem éltem át hasonlót. Meglepetésként ért minket, teljesen felkészületlenül, ad hoc módon történt. De azt gondolom, sikerült gyorsan alkalmazkodni a helyzethez. Az informatika alapjaival mindannyian tisztában vagyunk, az iskolának pedig nagyon jól kiépített informatikai rendszere van. A kezdet kezdetén az jelentette a legnagyobb problémát, hogy voltak olyan családok, ahol a megfelelő informatikai eszköz nem állt rendelkezésre. Az első héten ezeknek a pótlására került sor, és lassan-lassan belerázódunk a digitális munkarendbe.

– Mennyire volt nehéz a távoból rábírní a diákokat a tanulásra?

– A diákjaink 90–95 százaléka nagyon jól fogadta az újfajta oktatást. Egy-két kivételtől eltekintve folyamatosan dolgoznak, komolyabb probléma nem merült fel.

– Milyen módszereket alkalmaznak a hatékony tanítás érdekében? Mennyire lehetett elrugaszkodni a tankönyvektől?

– Elsősorban az interneten böngézik az ember, ahol nagyon jó videókat, ppt-eket és egyéb, a kollégák által összeállított munkákat találhatunk. Rengeteg anyag van, a probléma inkább az, hogy hogyan szűrjünk. A számonkérés is ezerféle módon történhet. Leginkább én a Redmentát használom, az összes tesztfeladatsor közül az vált be legjobban a munkánkban. De számos lehetőség van arra, hogy önállóan munkát végezzenek a gyerekek. Például készítették papucsállatka tenyészetet, fűregyikot fotóztak, és kiküldtem őket a rétre is, hogy fényképezzék le a rét növényeit. Tehát nagyon bő tára van a fel-
dolgozásnak és a számonkérésnek.

– Sokszor elhangzik, hogy az új digitális munkarend a tanároknak nagyobb terhet ró, időigényesebb, mint a hagyományos oktatás. Ezzel Ön is egyetért?

– Hát természetesen. Először úgy gondoltam, hogy „ó, hát home officeban dolgozni szuperság, rengeteg sok szabaddideje marad az embernek”. Holott ez nem így van. Általában 8 órakor leülök a számítógép elé, és 13 óra is van, amire feladom az aznapi feladatokat. Egy kis pihenő, és délután következik a visszaérkezett munkák ellenőrzése, értékelése, beszélgetés azokkal a gyerekekkel, akik valamit nem értettek meg. Bizony-bizony, azt kell mondanom, hogy ha az ember végigtanít 6 órát, az rövidebb időt és kevesebb energiát igényel, mint ez a fajta munkamódszer.

– Hogyan összegezné a tapasztalato-
kat? Hogy vizsgázott a digitális oktatás?

– A személyes interakciók, a találkozás borzasztóan hiányzik. Amikor az ember végignézi az osztályon, a gyerekek tekintetéből, viselkedéséből azonnal le tudja szűrni, hogy megértették-e az anyagot, mi az, amit esetleg újra el kell magyarázni. Ennek ellenére úgy gondolom, hogy az anyagot sikerül befejezni, a jegyek számával sem lesz probléma, az évet le tudjuk zárni.

PÉNZES HANNA

A Tinódi Gimnázium 10.b osztályos diákja

– Hogy élted meg, amikor bejelentették, hogy otthonról kell tanulni?

– Előtte már nagyon sokat mondtuk, hogy szeretnénk ezt az egészet, de mikor pénteken tényleg kiderült, hogy otthon kell maradni, akkor lesokkolódtam. Egyszerre az jutott eszembe, hogy ez így nem lesz jó. De aztán, mikor elkezd-

tünk itthon tanulni, nagyon megtetszett, nagyon könnyű volt átállni. Nagy könnyebb-ség nekem, hogy saját magam tudom beosztani az időmet.

– A szükséges informatikai eszközök rendelkezésre álltak otthon?

– Ilyen problémánk nem volt. Én is külön gépen tudok dolgozni, meg az öcsém is. Szerencsések vagyunk, hogy nem kellett egy gépen osztoznunk.

– Mennyire hiányzik az osztályközösség?

Hanna tanulás közben

– Az viszont nagyon hiányzik. Mikor ez a tanítás elkezdődött, az osztályfőnökünk csinált egy csoportot Messen-

geren, ahol szinte minden nap beszélünk. De nagyon nehéz, hogy nem tudok senkivel sem találkozni, a barátaimmal be-

szélgetni. Csak telefonon, de úgy más, mint élőben.

– *Mennyire nehéz ilyen formában jegyet szerezni, számot adni a tudásodról?*

– Hát ez már nehezebb, mert sokszor nem értjük, hogy mire kapunk éppen jegyet, vagy nem jelentik be előre, hogy most erre a feladatra jegyet fogunk kapni. Épp ezért én minden feladatba a száz százalékomat teszem bele, aztán nem ér majd meglepetés.

– *Mennyire kell a szüleid segítségére támaszkodnod, akár technikai téren, akár a tanulásban?*

– Technikai téren nem kellett segítség, mert a Goog-

le Classroomot használjuk a Tinódiban, és az elég könnyű kezelést igényel. De tanulásban volt, hogy kellett segítséget kérnem, meg én is mindig adok az öcsémnek. Mi nem csinálunk ilyen videóchatos dolgokat sajnos, pedig szerintem egy-két tantárgyból nagyon hiányzik a magyarázat.

– *Mi a véleményed, mennyire vált be a digitális oktatás? Jobb vagy rosszabb, mint a hagyományos oktatás?*

– Szerintem bevált, nekem itthonról sokkal könnyebb tanulni, mint az iskolában. De hosszú távon nem tudom, hogy ez jó lenne-e mindenkinek.

KISS ZSÓFIA

Négy gyermek édesanyja
(Mira 5. osztályos, Maxim 3. osztályos, Miksa nagycsoportos ovis, Medárd bölcsis)

– *Mekkora kihívást jelent számotokra a digitális oktatás, hogyan sikerült megbirkózni a feladattal?*

– Megbirkózni még mindig nem sikerült. Nagyon vártuk ezt a helyzetet. Én titkon elképzeltem, hogy milyen jó lesz, hogy csak egymásnak leszünk, hogy a kertben leszünk egész nap, és mi ezt mennyire fogjuk élvezni. Hogy kirakat kertem lesz, hogy csillog a lakás, és imádom, szeretem őket egész nap. Ez volt a terv, ezelőtt másfél hónappal. Aztán jöttek a problémák. Technikai problémák, fegyelmezési problémák, időmegosztási problémák, főzési problémák, meg minden, amit el lehet képzelni.

– *Mennyire nehéz leültetni a gyerekeket tanulni?*

– Nagyon várták, nagyon izgalmasnak találták az elején, ledarálták a feladatokat, és tükön ültek, hogy mikor jön a következő. Két hétig nagyon komolyan vettük, aztán

besokalltak, és rájöttem, hogy ezt így nem lehet csinálni. Mert a két kicsinek is vannak igényei, meg a tanuláson túl is vannak igényei a nagyoknak, meg mondjuk nekem is vannak igényeim. Úgyhogy most egy kicsit lazítottunk a gyeplőn, kicsit jobban kontaktolok a tanárokkal, leginkább sűrű bocsánatkéréseket küldök nekik és megértésüket kérem. Egészen megértő a tantestület egy része. De azt gondolom, hogy kár siránkozni, kár másra mutogatni, és elhanyagolni sem lehet semmit. Egyszerűen meg kell találni a saját tempókat, és csinálni kell.

– *Mennyire voltak adottak a technikai feltételek? Hogy oldottad meg, hogy mindenki odajusson a géphez?*

– Maximnak alsó tagozatban nincs szüksége saját gépre. Gondolom, figyelembe vették, hogy az ő informatikai ismeretei még nem olyan fejlettek, és rám sem akarnak nagyobb terhet róni a szűkségesnél. Az ötödikes Mirának kaptunk kölcsönbe egy laptopot az iskolától, aminek nagy hasznát vesszük, mert ők már komolyabban mélyednek bele a dolgokba.

Kiss Zsófia gyermekeivel

– *Szakemberek szerint a legnagyobb nehézséget talán az okozza, hogy egy új napirendre beálljanak a gyerekek. Gondolom, ez nálatok is kihívás volt.*

– Tök jó a napirend, nagyon hasznos. Egyetlen egy baj van vele, hogy elég egy váratlan esemény és mindent keresztülhúz. Most négy gyereknel szinte minden nap van valami, ami bekavar. Tehát volt már, hogy reggel 9 órától a traumatológián ültünk, mert össze kellett varrni Medárd állát, de 10 órakor már online óránk lett volna.

– *A közvélekedés szerint a szülők terheit növelte meg leginkább ez az új rendszer.*

Most még fontosabb, hogy támogassák a gyerekeket, leüljenek velük tanulni, elmagyarázzák a tananyagot, vagy akár csak segítsenek bekapcsolni a gépet, beküldeni a feladatot. És természetesen közben a saját munkájukról sem feledkezhetnek meg. Neked mennyivel növelte meg a digitális oktatás a terheidet?

– Nagyon sokkal. Nem hibáztatom a tanárokat, de én még mindig azok pártján állok, akik azt mondják, hogy ez sok. A gyerekeket viszont arra ösztökélem, hogy próbáld a jó oldalát nézni, ami tőled telik, az legyen meg, a te lelkiismereted legyen tiszta.

Nőszemközt Pirivel

Már másodszor köszöntöttük Bődi Piroskát, a sárvári könyvtár vezetőjét a sitkei művelődési házban, aki ismét kedves beszélgetőtársat hívott magával. Márciusban a Nőszemközt Pirivel című rendezvény vendége Gerbert Judit volt, aki hat évvel ezelőtt robbant be a sárvári könyvtár életébe. Azóta személyisége és tehetsége révén belopta magát nem csak a sárváriak, hanem a környékbeli településeken élők, így a sitkeiek szívébe is.

A beszélgetés Judit gyermek- és ifjúkora kedves em-

lékeinek, színhelyeinek felidézésével kezdődött, majd pályája különböző állomásaival ismerkedhettünk meg. A temperamentumos, nyitott szívű színésznő őszintén mesélt a társulatokban eltöltött évekről, szerepeiről, különböző más jellegű felkéréseiről. 2013-tól fő profilja a Ringató foglalkozások. Ezek mellett természetesen most is vállalt fellépéseket zenés összeállításokban, ünnepi megemlékezéseken, irodalmi esteken, valamint számos rangos esemény háziasszonya. Szerető családi és baráti háttér segítségével tudja elvállalni a sok-sok felkérést, megkeresést. Úgy gondolja,

A közönség nagy érdeklődéssel hallgatta vendégeinket

hogy a helyén van, jól érzi magát, kislánya pedig bearanyozza napjait.

Gerbert Judit természetesen meglepetéssel is készült a közönségnek, az alkalomhoz illő dalokkal szórakoztatta a jelenlévőket.

A beszélgetés végén Morgós István polgármester úr Gerbert Juditot, Bődi Piroskát és a hallgatóság összes hölgy tagját virággal köszöntötte nőnap alkalmából.

Gróf Lászlóné

A Spirit Hotel Thermal Spa superior 2019-es Év Dolgozója címének nyertesét, Kovácsné Papp Mónikát kérdeztük munkájáról, ambícióiról, terveiről

– *Mióta vagy a szálloda dolgozója? Hogy ment induláskor a beilleszkedés?*

– A céghez 2010. december 3-án kerültem. Akkor nagyon nehéz volt bekegyesülni, mert kicsi volt a dolgozók mozgása, mindenki a Spiritben akart dolgozni. Az akkori munkatársak nagyon kedvesek és segítőkészek voltak, nagyon könnyű volt beilleszkedni. A mostani társaság eléggé felhígult, ez köszönhető annak, hogy nagy az emberhiány.

– *Mi vezetett az Év Dolgozója 2019 címig?*

– Elég nehéz éveket tudhatok magam mögött, míg az Év Dolgozója 2019 cím birtokosa lettem. Kellett hozzá az, hogy a majd tíz év alatt egyszer voltam táppénzen. Hála Istennek Fanni sem volt beteg, így vele sem kellett itthon maradnom, de ha mégis, apukával ketten beosztottuk. A szobaasszonyok dolga nem könnyű, bár sokan így képzelik. Nagyon feszített tempóban kell dolgozni, és a vendégek is többfélék, nehéz nekik és a különböző kívánságaiknak megfelelni. De az nagyon jó érzés, hogy sok visszajáró vendég név szerint keres. Van olyan, aki megérkezik, és már kér-

Lányával, Fannival

dezi, hogy dolgozom-e? Ami nagyon nehéz még, hogy nálunk nincs ünnep, tehát karácsony, húsvét. Mi akkor is dolgozunk, ezt nehéz összeegyeztetni a családdal, de dolgozni valahol kell.

– *Hogy történt a díj átadása? Milyen érzés volt átvenni?*

– A Spiritben minden évben van dolgozói bál, amikor mi vagyunk a ven-

dégek. Mindenki báli ruhában érkezik, és a szállodában tölthetjük az éjszakát, ez a Spirit bál. Ekkor jelentik be minden részlegen, hogy kik az év dolgozói. Minden részlegnek külön megterített asztal dukál. A vezetők személyre szabott értékelést írnak, és ezt felolvasva adják át a díjat. A tulajdonosok pedig az est folyamán minden év dolgozójával elbeszélgetnek és megköszönik a munkájukat. Én egy három napos hétvégét kaptam Siófokra, amit bármikor felhasználhatok két fő részére. A díjat szuper érzés átvenni, mert értékelik a munkád. Ez egy visszajelzés, hogy amit csinálsz, az jó.

– *Mi motivál téged a munkában?*

– Hát ezt nem is tudnám megmondani. A munkámra mindig igényes voltam. Remélem, hamarosan minden visszaáll a régi kerékvágásba, és a környezetünkre jobban odafigyelve megyünk tovább.

Mónikának ezúton gratulálunk sok szeretettel kitartó munkájához és kívánunk kitartást jövőbeni sikerei eléréséhez!

Czupor Szilvia

„A mi időnkben...”

Nemrég egy szupermarketben vásároltam, amikor a fiatal pénztáros hölgy, Gréta azt javasolta nekem, hogy inkább a saját táskáimat használjam, mert a műanyag zacskó nem környezetbarát. Bocsánatot kértem, és elmondtam neki, hogy „az én időmben” nem volt még ez a „zöld” dolog.

A hölgy azt válaszolta, hogy „azért van ma ezzel problémánk, mert az Önök generációja nem törődött eléggé azzal, hogy a környezetet megóvja a jövő nemzedékének”.

Elgondolkodtam. És szépen mesélni kezdtem a pénztárosnak, hogyan is volt „a mi időnkben”.

Annak idején visszavittük a teljesüvegeket, üdítőüvegeket és sörösüvegeket a boltba. A boltból visszakerültek az üzembe, ahol mosás és sterilizálás után újratöltötték őket. Így voltak mindig újrahaszno-

sítva. De ez a „zöld” dolog még nem létezett az én időmben.

A lépcsőn gyalog jártunk, nem volt mozgólépcső minden boltban és irodaházban. Gyalog mentünk a boltba, nem pattantunk be a 300 lóerős verdánkba, valahányszor elintéznivalónk akadt két saroknyira. De a pénztáros hölgynek igaz volt, ez a „zöld” dolog még nem létezett az én időmben.

Annak idején kimostuk a gyerekpelenkát, mert nem volt még eldobható pelenka. A ruhát szárítókötélen szárítottuk, nem pedig egy 240 voltot zabáló masinában. A szél- és a napenergia szárította a ruhákat a mi időnkben. A gyerekek a testvéreiktől örökölt ruhákban jártak, nem kaptak mindig vadonatúj göncöket. De a pénztáros hölgynek igaz volt, ez a „zöld” dolog még nem létezett az én időmben.

Annak idején egy tévé volt egy háztartásban, nem pedig szobaként. A konyhában kézzel kavartuk az ételt, mert

nem volt elektromos gépünk, ami mindent megcsinált volna helyettünk. Ha törekeny tárgyat akartunk postán küldeni, régi újságpapírokba csomagoltuk, hogy megvédjük, nem pedig buborékfóliába.

Annak idején nem használtunk benzinmotoros fűnyírót. A fűvet emberi erővel hajtott tologató fűnyíróval nyírtuk. A munka jelentette számunkra a testmozgást, ezért nem kellett fitnesztermekbe járnunk, hogy árammal működő gépeken eddzünk, fussunk. De a pénztáros hölgynek igaz volt, ez a „zöld” dolog még nem létezett az én időmben.

Ivókútból ittunk, ha szomjasak voltunk, nem vettünk műanyag palackos vizet, valahányszor inni akartunk. A tollakat újratöltöttük tintával, ahelyett, hogy mindig új tollat vettünk volna. A borotvában csak a pengét cseréltük, nem dobtuk el a teljes borotvát csak azért, mert a pengéje életlen lett. De ez a „zöld” dolog még

nem létezett az én időmben.

Annak idején az emberek buszra szálltak, a gyerekek biciklivel vagy gyalog mentek iskolába, nem használták az anyukájukat 24 órás taxiszofigalatként. Egy szobában egye konnektor volt. Nem volt szükségünk egy rakás konnektorra, hogy több tucat készüléknek áramot biztosítsunk. Nem volt szükségünk számítógépes kútyüre és az úrben keringő műholdaktól érkező jelekre ahhoz, hogy megtaláljuk a legközelebbi pizzériát.

Hát nem szomorú, hogy a mostani generáció arra panaszkodik, hogy mi öregek milyen pazarlók voltunk, csak mert ez a „zöld” dolog még nem létezett annak idején?

<https://utajovobe.eu/hirek/eu-tarsadalom-es-jog/3340-ez-a-zold-dolog-meg-nem-letezett-az-en-idomben-egy-nagy-elbeszelese>

Fordította: Bacskovszky Anett
angol-magyar szakfordító

Magas állami kitüntetés Nagy Gábornak

Kevés olyan ember van a megyében, akinek élete annyira egyet jelent a színházzal, mint Nagy Gáboré, a Soltis Lajos Színház igazgatójé. Januárban Községi Kultúráért Díjat kapott a vasi népművelők egyesületének döntése alapján, március 15-én pedig a Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozata kitüntetését adományozta részére Magyarország köztársasági elnöke. Ennek apropóján beszélgettünk a celldömölki színház direktorával indulásról és a jelen állapotba érkezésről. Nagy Gábor a maga természetesen kedves, sallangoktól mentes stílusában válaszolt kérdéseinkre!

Vas megye kulturális életét gazdagító négy évtizedes kultúra- és közösségser-

vező tevékenysége, valamint a határon túli magyar nyelvű színjátszás érdekében végzett munkája elismeréseként Áder János köztársasági elnök Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozata kitüntetését adományozott Nagy Gábor népművelő, a Soltis Lajos Színház igazgatója, a Soltis Lajos Színház Művelődési Egyesület elnöke részére március 15-én.

– Elsőként az indulásról kérdeznék. Mikor és minek a hatására gondoltál arra, hogy: de jó volna egy társulat! A mai Soltis Lajos Színház ugyanis egy kis sitkei színtársulattól alakult. Mesélnél ezekről az évekről?

– Sitkén volt néhány fiatal – nálam is fiatalabbak –, akikkel színjátszásba fogtunk. Egyrészt, hogy a falu kulturális életén lendítsünk – volt azért akkor már citerazenekar, és a Sitkei Színkörrel szín-

te egyidőben alakult meg az ugyancsak híressé vált hímszöszakkör, a másik ok pedig az volt, hogy az előadások bevételeiből tudjunk magnót, erősített, hangfalakat vásárolni, hiszen a fiatalok diszkózni akartak az ifúsági klubban. Aztán – az első évek nehézségeit követően – az egyik darab hozta a másikat. Cserélődtek a játszótársak, de mindig voltak. Köreink gyűltek az általános iskolások és a középiskolások is. Valójában már Sitkén elkezdtek a stúdiós képzést. A kicsikkel – akik pár éven át szép sikereket arattak gyerekszínjátzó fesztiválokon – Ihász Csilla, a középiskolásokkal pedig Ó. Kovács Tímea – Ódor Öcsi felesége – foglalkozott. Nekik voltak külsős tanáraik is. Kinszki Judit tanárnő Budapestről járt Sitkére. Megjegyzem, a 86 éves tanárnő máig jár hozzánk, színház- és drámatör-

ténetet tanít a stúdiósoknak. Soltis Lajos is szokott foglalkozni velük – nagyon keveset sajnos –, aztán a társulati tagok is dolgoztak a diákokkal. Az utolsó diákcsoport kitűnő társaság lett! Amíg állt a színház a 2000-es balesetet követően – művészeti vezetőnk, vezető színésznőnk és férfiszínészünk meghalt, magam három hónapig kórházban voltam – nem volt játszható darabunk a diákok Csongor és Tünde előadásán kívül, melyet Kinszki tanárnök rendezett. Így számos meghívásnak a diákok tettek eleget szerte a Dunántúlon. Joggal voltak büszkéek arra, hogy ők voltak akkor a Sitkei Színkör! Máig nagyon sajnálom, hogy azt a kitűnő csapatot el kellett hagynunk, amikor a társulat úgy döntött, hogy Celldömölkre költözünk.

– *Celldömölk városa nagyon jó érzékkel meglátta a lehetőséget a társulatotokban, és mára túlzás nélkül a büszkeségeivé váltatok. Önálló színházépülettel rendelkeztek és a környék kulturális életének meghatározó szereplői vagytok.*

– Szó nélkül befogadott bennünket Celldömölk önkormányzata, a művelődési házban keresztül segítséget is kaptunk azonnal, amelyet aztán kinőttünk. Segített bennünket az önkormányzat is mindig, és mára valóban úgy állnak hozzánk, ahogyan mi kezdetől fogva a városhoz. Okkal büszkéek ránk, de mi is büszkéek vagyunk Celldömölkre! (Az évek óta Skóciában élő Marton Mária kollégám egy „himnusz” is szerzett a városról, ezt gyakran énekeli, ha valahol új helyen vagyunk.)

– *Mára munkád nagy része igazgatói, de azért több darabban is játszol. Visszagondolva pályafutásodra, melyik szereped volt a legkedvesebb, ha egyáltalán ki lehet emelni*

valamelyiket? Rendezéssel foglalkoztál-e valaha?

– Mindegyik szerepemet szerettem, és szeretem maig. Persze, hogy mindig a legutolsó a legkedvesebb! Idejét sem tudom, mikor rendeztem, s azt sem, hogy mit. Úgy érzem, nincs elég tehetségem a rendezéshez. Amióta nálam tehet-

Nagy Gábor a 3nővér darabban – Fotó: Büki László

ségebb rendezők dolgoznak a színházban – elég régóta! –, eszembe sem jut, hogy rendeznem kellene. Sőt! Nyomasztó lenne az az álmom, hogy rendeznem kell. (Olyan, mint amikor azt álmodom, hogy matekból felelek...)

– *A Soltis Lajos Színház modern, kísérletező színház. A társulat nagyrészt lelkes fiatalokból áll, akik szívesen választanak formabontó darabokat, amiket generációjuk friss és sajátos szemléletmódjával adnak elő. Talán éppen ez teszi annyira egyedivé a Soltist. Mit gondolsz erről?*

– Nem tudom, elég sokfélélt játszunk. Van abban valami – nem is kevés –, amit állítasz. Biztos, ha valami szokvány komédiával, vagy szövegszinten eljátszott népszínművel, vagy ugyancsak szövegszinten előadott közép-fajú drámával állnánk közönség elé, egészen biztos, nem lennénk ilyen sikeresek. Kollégáim kitűnő színészek! Abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy több mesterrel találkoznak, mint az egyete-

misták. Az alapképzést pedig megkapták a színistúdióban. Bátran kiállhatunk akármilyen közönség elé, bátran kiállhatunk akármilyen nagy emberekből álló zsűri elé!

– *A kitüntetésedet részben azért is kaptad, mert nem csak a helyi, hanem a határon túli nézőkhöz is elvittétek előadá-*

séget is ró rá, hogy az elvárásoknak megfeleljen, és inspiráló is lehet a továbbiakra nézve.

– Életemben nem gondoltam, hogy én egyszer ilyen magas kitüntetést kapok! Máig nem tértem észhez. Pontosabban: nem helyeztem el a dolgot megfelelően. Megtisztelő ekkora figyelem, nyilván avval a tudattal telik a további életem, hogy én egy nagyon magas állami kitüntetés birtokosa vagyok. Persze, attól még nem tudok többször ennyit dolgozni...

– *Ezer éve ismerjük egymást, bár ebből kilencszázat nem találkoztunk. Egy csendes és komoly srácra emlékszem, akiből egy sikeres, ámde igen szerény férfi lett. Ha nagy ritkán leülünk beszélgetni, mindig szeretetteli irigységgel gondolok arra, hogy itt van valaki, aki az álmainak él, ahogy mindnyájunknak kellene. És nyilván, tele vagy tervekkel...*

– Hát... mindig sok tervem van. Sok tervünk, hiszen a színház terveiről van szó. Az éves programok – amelyből persze kicsit kiemelkedik a jubileumi esztendő könyvkiadásokkal, nagy, 40 éves találkozóval Sitkén stb. – bőven kitöltik az időmet. Mindig vannak újabb fesztiválmeghívások, amelyek egyrészt feldobják az embert, másrészt rengeteg új feladatot akasztanak a nyakunkba. Szóval, különleges terveim nincsenek. Vágyaim igen: szeretném biztonságban – anyagi biztonságban – tudni a színházunkat. Azért is, hogy kiváló kollégáim ne két-három ember helyett dolgozzanak – fél bérért. S ebben a katasztrofális időszakban, amikor előadásaink maradnak el – s ezzel együtt jegybevételek is, valamint nem számíthatunk kiemelt támogatásokra a negyven évünk ellenére sem –, vágyakozom továbbra is...

– *Elismerést kapni mindig nagyon felemelő dolog, jó érzés, ha értékeli az ember munkáját, ugyanakkor felelős-*

saitokat. Ez a szórakoztatáson túl fontosabb missziót is betölt: erősíti a kapcsolatokat magyar és magyar között, és hírét viszi a hazai kultúrának is.

– Soltis Lajos óta azt mondjuk – s így is élünk –, a színház célja, hogy tanítson, neveljen és szórakoztasson. Ezen a sorrenden tán csak egyszer-kétszer változtattunk az elmúlt húsz évben. A határainkon túl pedig még inkább szükség van a magyar nyelvű színházra, a magyar nyelvű kultúrának ily módon való terjesztésére is. Ezt nem összeszorított foggal, kötelességszerűen tesszük, hanem olyan örömmel, ahogyan bennünket fogadnak. Márpedig minden alkalommal örömmel fogadnak bennünket. Igen, a laudációban ez van megfogalmazva. Érthető, hogy azért kaptam, amit csinállok. Amit csinálunk! Mégpedig kitűnő kollégákkal együtt csinálom! Most is, régen is!

– *Elismerést kapni mindig nagyon felemelő dolog, jó érzés, ha értékeli az ember munkáját, ugyanakkor felelős-*

FÁJÓ EMLÉK

Barackvirágos kis bögrémből,
Citromos zöld teát kortyolgatok.
Ablakomból a csillagos égre tekintve,
Életem fájó emlékére,
Kisbabámra gondolok.
Illúzió, hogy újra láthatom.
Kék ibolyák, sárga tulipánok,
Remegve szólok hozzátok,
Gyenge lépteit virágosó
Kísérje az égi utakon.
Sötét borosüveg áll asztalomon,
Fájdalmamban rá-ráhúzó.
Álmatlan éjszakákon,
Eltűnődöm életutamon,
És szent halleluját dúdolgok.

Szeretettel:

Könczöl Lászlóné Kiss Magdolna

Tudósítás a 2020. évi sportversenyekről

Mikor ez évi rendezvénytervünket állítottuk össze, álmunkban sem gondoltuk, hogy rá két hónapra bezár a művelődési ház kapuja és minden, amit elterveztünk, csak terv marad. Így újságunk júniusi számában nem tudunk másról beszámolni, mint egy sportnapról és egy könyvtári programról.

Egy napon hirdettük meg az asztalitenisz és a darts versenyt, annak biztos tudatában, hogy ez utóbbira sokkal több lesz a jelentkező. S ez így is lett. Nem tudjuk, mi az oka, de mint ha a pingpong verseny csillaga – érdekes módon főleg a férfiak közt – leáldozóban lenne. Mikor beszél-

getek emberekkel, vagy a térdüket vagy a hátukat fájlalják, vagy azt mondják, nem tudnak jól pingpongozni. De a versenynek amellet, hogy egy kicsit mozgunk, az lenne a másik célja, hogy olyan emberekkel találkozzunk, akikkel már rég nem láttuk egymást, vagy megismerjünk olyan társakat, akikkel egy faluban lakunk, de még nem is láttuk egymást.

Szerencsére, a darts sikere töretlen a fiatalok, idősebbek körében is. A verseny érdekessége az volt, hogy rész vett rajta Csóka Dániel is, aki a Steel utánpótlás Nemzeti Bajnokságon gyermek kategóriában Magyar Bajnok lett. Dani így, saját döntése alapján a felnőttekkel mérte össze tudását, nem korosztályával.

2020. ÉVI VERSENYEREDMÉNYEK

IV. DARTS VERSENY

NŐI:

I. Csóka Cecília

II. Gróf Annamária

III. Sebesiné Horváth Tímea

FÉRFI:

I. Csóka Dániel

II. Geiger Győző

III. Csóka Alex

IFJÚSÁGI:

I. Vass Csaba

II. Soponyai Balázs

III. Mórocz Kira

A darts verseny idén is sokkal népszerűbb volt

Csóka Dániel nyert a darts férfi kategóriában

SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

**X. NOSZTALGIA KUPA
ASZTALITENISZ
HÁZIBAJNOKSÁG****NŐI:**

I. Gróf Annamária
II. Gaál Éva
III. Mórocz Natália

FÉRFI:

I. Gróf Gusztáv
II. Vass Lajos

IFJÚSÁGI:

I. Vass Csaba
II. Cseh Zalán
III. Sebesi Dominik

A pingpongasztalokon is pattogott a labda egész délután

Az ötödik helyen végzett a sitkei tekecsapat az NB2-ben

Az őszi szezon végeztével 9 pontot gyűjtve, a 6. helyről várhattuk a folytatást a magasabb osztályú bajnokságban. A célunk az volt, hogy a lehető legtöbb pontot gyűjtve, minél előkelőbb helyen végezzünk a tabellán.

A lezajlott öt mérkőzésen idegenben két vereséget szenvedtünk szoros csatában Vonyarcvashegy és Perenye ellen, hazai pályán pedig két

magabiztos győzelmet sikerült szerezni Bázakerettye és Resznek csapatai ellen.

Következett a Szentgotthárd elleni idegenbeli mérkőzés, amelyen megszereztük első idegenbeli győzelmünket 5-3 arányban 3223 fát gurítva. Három játékosunk is bekerült ezen a héten a 17. forduló legeredményesebb NB2-es játékosai közé. (Molnár Gábor 566 fa, Györkös Péter 558 fa, Bertha Balázs 557 fa)

Jó szériában, magabiztosan várhattuk a folytatást a következő meccsre, viszont a koronavírus járvány miatt ezeket elhalasztották. A későbbiekben a bajnokságot le is zárták és a jelenlegi tabella alapján sem feljutókat, sem kiesőket nem hirdettek. A 2020/2021-es szezon az idei szezon csapatbesorolása alapján kerül terv szerint újra megrendezésre.

Újoncként az NB2-ben az ötödik helyezést sikerült

elérni, amelyre büszkék vagyunk. A továbbiakban egy eredményes felkészüléssel még tovább szeretnénk fejlődni.

A tekecsapat nevében ezúton szeretnénk megköszönni az egész éves támogatást a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek, Sitke Község Önkormányzatának, Germán Ervin pályatulajdonosnak és szurkolóinknak.

Sitkei tekecsapat

NB. II. DÉL-NYUGATI CSOPORT TABELLA

H.	Csapat	J	Gy	D	V	Szettpont	Csapatpont	Bü	Pont
1	Perenye TK	15	12	1	2	196 : 164	77,5 : 42,5	0	25
2	Csákánydoroszlói TE II.	16	10	0	6	219 : 165	79 : 49	0	20
3	Lovászi Bányász SK	14	9	2	3	198 : 138	74 : 38	0	20
4	NK Teke SE	15	9	1	5	191 : 169	64,5 : 55,5	0	19
5	Sitke Borostyánkert Tekéző	15	6	3	6	176,5 : 183,5	57 : 63	0	15
6	Zalakaros SE	16	6	2	8	191,5 : 192,5	62 : 66	0	14
7	Bázakerettye SE	15	5	2	8	166,5 : 193,5	57 : 63	0	12
8	Thermalpark-Szentgotthárd VSE (NBII)	15	5	2	8	169 : 191	55 : 65	0	12
9	TK Resznek	15	5	1	9	156,5 : 203,5	50 : 70	0	11
10	Vonyarcvashegy SE	15	4	1	10	161 : 199	44 : 76	0	9
11	Lenti TK	13	3	1	9	143 : 169	36 : 68	0	7

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja ♦ Megjelenik negyedévenként ♦ Felelős kiadó: Kovács Ferenc elnök
Főszerkesztő: Gróf Lászlóné ♦ Főszerkesztő-helyettes, korrektúra: Horváth Krisztina
♦ Szerkesztők: Germánné Cseszkó Blanka, Czupor Szilvia és Németh-Vass Bernadett
Szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1. ♦ Internet: www.sitke.hu ♦ Készült: Sárvár, Újsziget-rotta